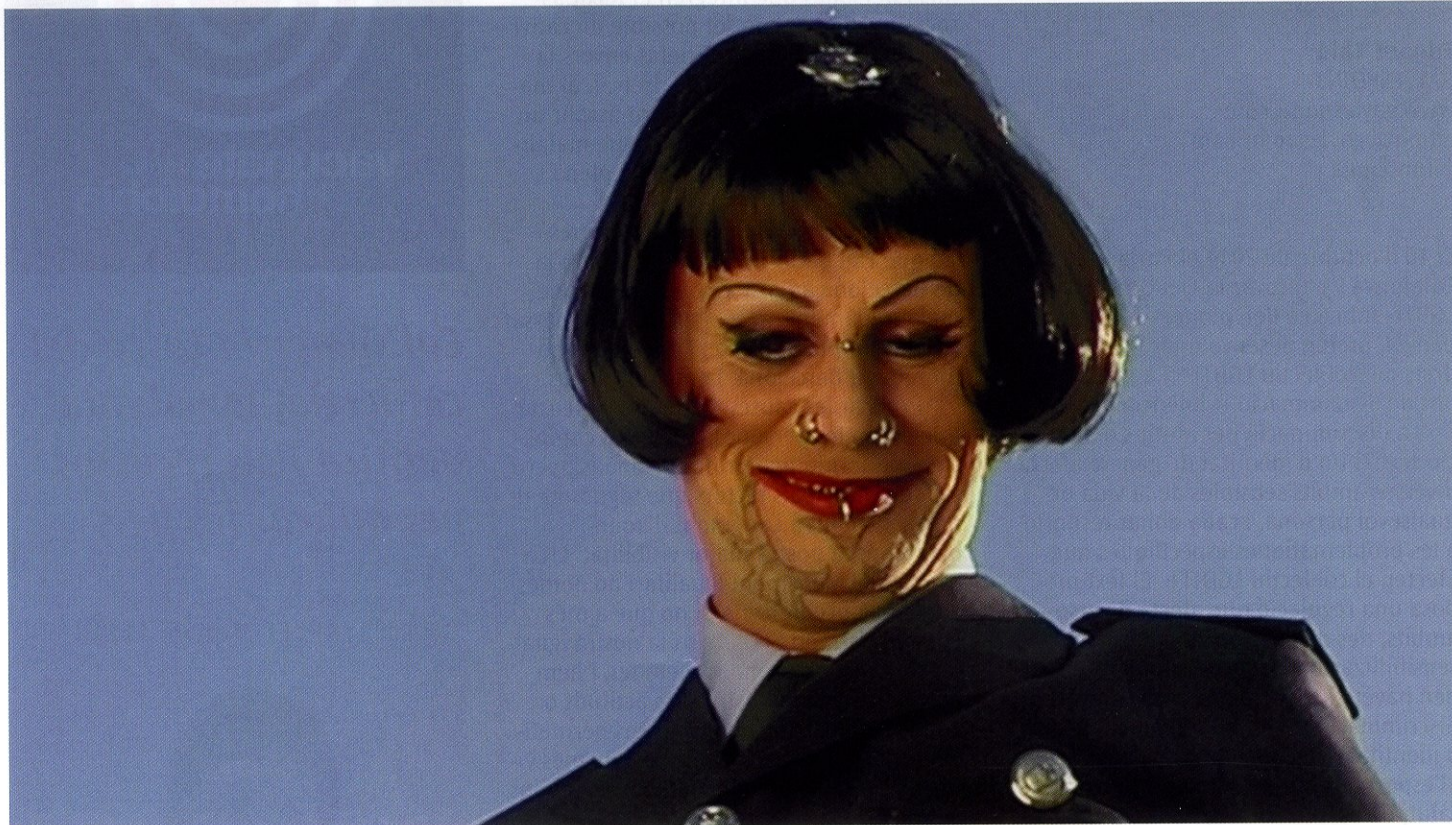

ESBORRANT LES FRONTERES DEL GÈNERE EN ELS FILMS DE BRICE DELLSPERGER

Felip González

Arrel de l'exposició Punk. Els seus rastres en l'art contemporani exhibit en el MACBA (maig-setembre de 2016), el públic va poder fer un tast visual del vídeo *Body Double 16* (2003) del francès Brice Dellsperger. Es tracta de dos vídeos consecutius, represos de les pel·lícules *A Clockwork Orange* de Stanley Kubrick i *Women in Love* de Ken Russell, interpretats per un mateix actor masculí (Jean-Luc Verna) transvestit amb roba femenina, que cohabita en un mateix espai referencial amb una multiplicitat de còpies clòniques d'ell mateix. Assintint així a la còpia de la còpia d'un mateix model icònic que gairebé es diferencia entre sí pels diferents rols adoptats a l'escena.

Brice Dellsperger (Cannes, 1972) és un prolífic artista multimèdia que viu i treballa a París, tant com a professor d'art visual a l'ESAD com a artista visual. Des de l'any 1995, la seua trajectòria plàstica ha girat al voltant d'una sèrie de més de trenta vídeos que, baix el nom de *Body Double*, l'artista reprèn i reinterpreta escenes i seqüències fílmiques de grans mestres del suspens i de la ciència ficció (Brian de Palma, Alfred Hitchcock, Stanley Kubrick o David Lynch), des d'una òptica més andrògina, intersexual i transgènere. Entorn a l'expressió *Body double* -títol inspirat en la pel·lícula *Body double*

(1984) de Brian de Palma -, emmarca els seus casolans remakes que, des d'una estètica propera a les pel·lícules de Sèrie B, l'artista -en qualitat de director, productor i actor- subverteix una seqüència determinada de la pel·lícula original, fins a fer-la repetir successivament, resseguint la tècnica dels bucles, amb els mateixos di-

àlegs i gestos i la mateixa música original. Els diàlegs originals son vocalitzats, segons la tècnica de la fonomímica, pels diferents personatges interpretats, com es pot comprovar a *Body Double 22* (2005, representent *Eyes Wide Shut* de Kubrick).

En el torn dels personatges clonats, constitueixen una sort d'éssers híbrids i ambigus alliberats de qualsevol càrrega de construcció social, protagonitzats per un grup d'actors i actrius amateurs. La inexperiència interpretativa dels actors i actrius, en part, contribuiria a remarcar la senzillesa tècnica

i resolutiva dels vídeos, a l'estil de les pel·lícules de baix pressupost. En el fons, es tractaria d'una plèiade de personatges clonats que, en el si d'un marc referencial i espacial fictici, dialoguen entre si, exterioritzen afectes i controvèrsies, fins al punt d'escenificar situacions d'extrema violència (*Body Double 5* i *Body Double 6*, 1996, represes de *Dressed to kill* i *Sisters* de Brian de Palma). Al llarg de l'espai re-

L'artista reprèn i reinterpreta escenes i seqüències fílmiques de grans mestres del suspens i de la ciència ficció.